

การใช้คำไทยไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์¹

Use of Non-standard Thai Words in Computer-Mediated Communication

ศิริพร ปัญญาเมธีกุล²

ดิยนาช ฐ์แสง³

บทคัดย่อ

การสื่อสารออนไลน์ในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น การสื่อสารผ่านสมาร์ทโฟน โปรแกรมการสนทนา เช่น ไลน์ วีแชต หรือการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ บ่อยครั้งที่เรามักพบการเขียนหรือการสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานหรือคำที่ไม่ได้เขียนตามหลักพจนานุกรม ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการเขียนคำไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์มีความสัมพันธ์กับเพศและอายุของผู้ใช้ภาษาหรือไม่อย่างไร จากผลการศึกษาพบว่าคนในทุกช่วงอายุยังคงใช้คำที่ตรงตามมาตรฐานมากกว่าคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน และเพศหญิงใช้คำตรงตามมาตรฐานมากกว่าเพศชายในทุกช่วงอายุ เพศชายช่วงอายุ 16-25 ปี เป็นช่วงอายุที่ใช้คำไม่ตรงตามมาตรฐานมากที่สุด และช่วงอายุตั้งแต่ 26-45 ทั้งเพศชายและเพศหญิงใช้คำที่ตรงตามมาตรฐานมากกว่าช่วงอายุ 16-25 ปี

คำสำคัญ: คำไม่ตรงตามมาตรฐาน การสื่อสารออนไลน์

Abstract

We usually find non-standard Thai words in online chat programs such as Line or We Chat or via smart phones. Many words are altered such that they do not conform to the dictionary spelling. In this study, non-standard Thai words are examined in relation to the gender and age of language users. The result show that standard Thai words are used more frequently than the non-standard ones in all age ranges. Females use more standard Thai words than males in all age ranges. Males between 16-25 use the most non-standard words. Both genders between 26-45 use more standard words than those between 16-25.

Keywords: non-standard words, computer-mediated communication

¹ การสื่อสารออนไลน์ หมายถึง การสื่อสารที่เกิดขึ้นบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมถึงการสื่อสารที่ผ่านแอปพลิเคชันบนสมาร์ทโฟน เช่น โปรแกรมการสนทนาในไลน์ วีแชต เป็นต้น

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทนำ

การสื่อสารออนไลน์เข้ามามีอิทธิพลต่อการสื่อสารในสังคมเป็นอย่างมาก สืบเนื่องจากปัจจุบันมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากมาย ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารได้ทุกที่ทุกเวลา อีกทั้งมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (application) ต่างๆ มากมายบนสมาร์ตโฟน ไอแพด ตลอดจนคอมพิวเตอร์แบบพกพาที่เอื้ออำนวยให้เราสามารถสื่อสารกันอย่างรวดเร็ว เมื่อการสื่อสารรวดเร็วขึ้น การสื่อสารที่ผู้สื่อสารใช้มีทั้งการพูด ซึ่งเป็นการสื่อสารในเวลาเดียวกัน ผู้สนทนาได้เห็นหน้ากัน กับการสื่อสารผ่านการพิมพ์หรือการเขียนข้อความสื่อสารกันเป็นการส่งผ่านข้อความโดยการพิมพ์ลงบนแป้นพิมพ์ (keyboard) ของคอมพิวเตอร์ สมาร์ตโฟน หรือไอแพด โดยข้อความต่างๆ จะปรากฏบนหน้าจอของผู้รับสาร และผู้รับสารสามารถเขียนโต้ตอบโดยใช้แป้นพิมพ์เช่นเดียวกัน ปัจจุบันมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ ที่ช่วยให้สามารถพูดคุยโดยใช้แป้นพิมพ์ของสมาร์ตโฟนในการส่งข้อความและมีกล่องในการพูดคุยได้เสมือนพบหน้ากันจริงๆ การสื่อสารเหล่านี้จึงเป็นที่นิยมมากทั่วโลก เนื่องจากแตกต่างจากการสื่อสารทางไปรษณีย์ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการส่ง และแตกต่างจากโทรศัพท์ที่เสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก จากการสำรวจเบื้องต้นในการสนทนาในโปรแกรมการสนทนาไลน์ (line) ในห้องสนทนา (chat rooms) พบการเขียนคำที่แตกต่างจากคำที่ได้มาตรฐาน⁴ (คำที่เขียนหรือสะกดถูกต้องตามพจนานุกรม) เป็นจำนวนมาก เช่น

คำว่า “ไซ่ใหม่” เขียนเป็นคำว่า “ชิมิ”

คำว่า “ครับ” เขียนเป็นคำว่า “ครัช”

คำว่า “อะไร” เขียนเป็นคำว่า “อะรัย” “อัลไล”

คำว่า “ก่าล้ง” เขียนเป็นคำว่า “กะล้ง”

คำว่า “คิดถึง” เขียนเป็นคำว่า “คิดเถิง” “คิดถูง” เป็นต้น

โดยในงานวิจัยนี้ขอเรียกคำว่า “ชิมิ” “ครัช” “อะรัย” “อัลไล” “กะล้ง” “คิดเถิง” “คิดถูง” เป็นคำไม่ตรงตามมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยสนใจศึกษาว่าคำไม่ตรงตามมาตรฐานที่ปรากฏในการสื่อสารออนไลน์มีความสัมพันธ์ผู้ใช้ภาษาที่มีเพศและอายุแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร เนื่องจากงานวิจัยหลายงานวิจัยวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่าเพศชายและเพศหญิงใช้ภาษาแตกต่างกัน ดังเช่น เลคอฟ (Lakoff, 1975: 62) พบว่าเพศหญิงมักใช้ถ้อยคำอ่อนหวาน หลีกเลี่ยงการใช้คำหยาบ มักใช้คำแสดงอารมณ์ความรู้สึกและพูดอ้อมๆ ส่วนเพศชายพูดตรงและหนักแน่น เช่นเดียวกับแทนเนน

⁴ คำที่ได้มาตรฐาน คือ คำที่เขียนหรือสะกดถูกต้องตามพจนานุกรม ส่วนคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน คือ คำที่เขียนหรือสะกดไม่เหมือนกับพจนานุกรม และเป็นคำที่นิยมใช้ในการสื่อสารออนไลน์

(Tannen. 1996: 183) ที่พบว่าผู้ชายมักพูดตรง ในขณะที่ผู้หญิงมักพูดอ้อมและชอบใช้ภาษาอธิบาย ความรู้สึกมากกว่าเพศชาย ส่วนอายุที่หลากหลายมีผลต่อการใช้ภาษาของผู้ใช้ภาษาเช่นเดียวกัน ดังนั้น ในงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและอายุของผู้ใช้ภาษา กับการเขียนคำ ไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์ โดยใช้กรอบแนวความคิดของแฮริง (Herring. 1999 และ 2001) และคริสตัล (Crystal. 2011) เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารออนไลน์ที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน เหมือนกับภาษาเขียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ต้องเป็นบุคคลที่ใช้การสื่อสารออนไลน์ โดยทำการ เก็บข้อมูลแบบออฟไลน์ (offline) คือ ใช้แบบสำรวจและแบบสอบถาม เพื่อให้ได้คำไม่ตรงตามมาตรฐานใน กลุ่มนักศึกษาและกลุ่มคนทำงาน ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและกลุ่มคนที่ ทำงานหรืออาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย โดยการเก็บข้อมูลมี 2 แบบ ได้แก่

1. การสำรวจผู้ใช้ภาษาในการสื่อสารออนไลน์ โดยใช้แบบสำรวจกับผู้ใช้ภาษาจำนวน 90 คน ซึ่งเป็นผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโปรแกรมการสนทนาไลน์ เฟซบุ๊ก และอื่นๆ และผู้วิจัยสำรวจโดยการถามก่อนที่จะทำแบบสำรวจว่าผู้บอกภาษาใช้คำที่มีการเขียนไม่ตรงตาม มาตรฐานหรือคำที่เขียนไม่ถูกต้องบ้างหรือไม่ หากผู้บอกภาษามีประสบการณ์หรือเคยใช้คำที่ไม่ตรงตาม มาตรฐาน ผู้วิจัยจะขอให้ผู้บอกภาษาแต่ละคนเขียนคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานที่ใช้บ่อยที่สุดในการสื่อสาร ออนไลน์ จำนวน 20 คำ หลังจากนั้น ผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะคำที่มีความถี่มากที่สุด 50 คำแรกจากผู้บอก ภาษาจำนวน 90 คน เพื่อให้ได้คำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานที่ผู้ใช้เลือกใช้มากที่สุด และนำไปทำเป็น แบบสอบถามการเขียนคำไม่ตรงตามมาตรฐานต่อไป โดยในสำรวจผู้ใช้ภาษาจำนวน 90 คน แบ่งออกเป็น เพศชายและเพศหญิง และแบ่งช่วงอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ได้แก่ ช่วงอายุที่ 1 อายุระหว่าง 16-25 ปี ช่วง อายุที่ 2 อายุระหว่าง 26-35 ปี และช่วงอายุที่ 3 อายุระหว่าง 36-45 ปี ในทุกช่วงอายุแบ่งเป็นช่วงอายุละ 30 คน เพศชาย 15 คน และเพศหญิง 15 คน

2. หลังจากที่ผู้วิจัยได้คำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานที่มีการใช้มากที่สุด 50 คำแรกแล้ว ผู้วิจัยนำไปทำ แบบสอบถามถามผู้บอกภาษาที่ใช้ภาษาในการสื่อสารออนไลน์ จำนวน 60 คน ซึ่งเป็นผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโปรแกรมการสนทนาไลน์ เฟซบุ๊ก และอื่นๆ และเป็นบุคคล คนละกลุ่มกับการทำแบบสำรวจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย โดยแบ่งออกเป็นเพศชายและเพศหญิง และแบ่งช่วงอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ได้แก่ ช่วงอายุที่ 1 อายุระหว่าง 16-25 ปี ช่วงอายุที่ 2 อายุระหว่าง 26-35 ปี และช่วงอายุที่ 3 อายุระหว่าง 36-45 ปี ในทุกช่วงอายุแบ่งเป็นช่วงอายุละ 20 คน เพศชาย 10 คน และเพศหญิง 10 คน ในขั้นตอนแบบสอบถามนี้ จัดทำเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน

เพศ และอายุของผู้ใช้ภาษา เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและอายุของผู้ใช้ภาษา กับ การเขียนคำไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารออนไลน์

จากงานวิจัยในการสื่อสารออนไลน์ที่ผ่านมาพบว่าภาษาที่ใช้ในการสื่อสารออนไลน์ไม่ค่อยถูกต้อง ไม่มีความซับซ้อน และไม่มีความต่อเนื่องเท่าภาษาเขียนดังที่ บารอน (Baron, 1984 อ้างถึงใน Herring, 1999: ออนไลน์) กล่าวว่าผู้สนทนาจะใช้ภาษาในการสื่อสารออนไลน์โดยใช้ประโยคความรอง (subordinate sentence) หรือประโยคที่มีการขยายความน้อยลง และมีการใช้คำศัพท์ที่แคบลง ถ้าเป็นการสนทนาในห้องสนทนาหรือการส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่เป็นทางการ ภาษาที่ใช้ไม่ค่อยมีมาตรฐาน เหมือนกับภาษาเขียน โดยมีการใช้คำย่อ คำสแลง คำที่ใช้ในภาษาพูดมากขึ้น (Werry, 1996: 53-56 และ Herring, 2001: 617) เนื่องจากผู้สนทนาต้องการพิมพ์ข้อความให้เหมือนกับเสียงที่ผู้สนทนาออกเสียงจริง จึงเกิดการทดแทนโดยการพิมพ์ที่ไม่ตรงตามมาตรฐานเหมือนกับภาษาเขียน เพราะภาษาเขียนมักแสดงถึง ความเป็นทางการ ผู้สนทนาต้องการแสดงอารมณ์/ความรู้สึกให้เสมือนการสนทนาที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ผู้สนทนาต้องการความสะดวกและรวดเร็วในการสนทนาโต้ตอบกัน ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากการสื่อสารออนไลน์ ผู้สนทนาสามารถสื่อสารได้ในเวลารวดเร็วเหมือนกับการสนทนาที่ได้นั่งหน้ากันจริงๆ การใช้ภาษาจึงค่อนข้างไปทางภาษาพูดมากกว่า ทั้งๆ ที่สื่อที่ใช้เป็นการพิมพ์บนแป้นพิมพ์ ซึ่งก็คือ การเขียนนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นการเขียนไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นทางการ ลักษณะภาษาที่ใช้ยังคงเหมือนกับภาษาที่ใช้เขียนตามปกติในชีวิตประจำวันที่ต้องคำนึงถึงสถานภาพทางสังคม เพศ อายุของผู้รับสาร (ศิริพร ปัญญาเมธิกุล, 2558: 96)

ศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2558: 31-33) กล่าวว่าภาษาที่เกิดขึ้นในอินเทอร์เน็ตมีความหลากหลาย เนื่องจากประเภทของการสื่อสารที่เกิดขึ้นมีหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นในห้องสนทนา โปรแกรมสนทนาไลน์ เว็บบล็อก โลกเสมือนจริง เกมออนไลน์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ นักวิชาการหลายท่านอาจมองว่าภาษาที่เกิดขึ้นในอินเทอร์เน็ตก่อให้เกิดภาษาวิบัติ เนื่องจากเป็นภาษาที่ผิดแปลกไปจากภาษาเขียนที่ถูกต้องและไม่ปรากฏในพจนานุกรมเล่มใด เช่น การใช้คำว่า

“เดี่ยว” เป็น “เดี่ยว”	“ครับ” เป็น “ฮัฟ”	“ตัวเอง” เป็น “ตะเอง”
“เธอ” เป็น “เทอ”	“กรรม” เป็น “กำ”	“หนู” เป็น “นู”

หากมองในแง่มุมมองทางภาษาศาสตร์ นักภาษาศาสตร์เรียกสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ว่าเป็น “ความหลากหลายของภาษา” ภาษาที่เกิดขึ้นใหม่นี้เปรียบเหมือนภาษาถิ่นที่แต่ละถิ่นมีการออกเสียงที่แตกต่างกันออกไป การยอมรับของสังคมไม่เทียบเท่ากับภาษามาตรฐาน เป็นเพียงภาษาถิ่นที่ใช้เฉพาะถิ่นเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากภาษามาตรฐานที่ได้รับการยอมรับและเป็นภาษาที่ใช้ทางราชการ ภาษาที่เกิดขึ้นในการสื่อสารออนไลน์ไม่ได้มีใช้ในทุกสถานการณ์ อย่างไรก็ตาม ภาษาที่เกิดขึ้นในการสื่อสารออนไลน์ยังไม่ได้ทำให้ภาษามาตรฐานเปลี่ยนแปลงไป นักภาษาศาสตร์จึงเห็นว่าภาษาที่เกิดขึ้นในการสื่อสารออนไลน์เป็นเพียงความหลากหลายของภาษาเท่านั้น เนื่องจากภาษามีความลื่นไหล ภาษามีความยืดหยุ่น และสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามกาลเวลา คริสตัล (Crystal. 2011: 5) กล่าวถึงภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นในการสื่อสารออนไลน์ เช่น

“to” เขียนเป็น “2”

“be” เขียนเป็น “b”

“call me back” ย่อเป็น “cmb”

“message” ย่อเป็น “msg”

ในภาษาอังกฤษมีการใช้ “to” เป็น “2” และ “be” เป็น “b” ในปริศนาคำทาย (rebus) คริสตัลกล่าวว่าภาษาที่เกิดขึ้นนี้ไม่ใช่ปรากฏการณ์ใหม่ของภาษา ส่วนการละตัวอักษรใน “call me back” เป็น “cmb” และ “message” เป็น “msg” มีปรากฏในพจนานุกรมคำย่อ (Dictionary of Abbreviations) ของ Eric Partridge ในปี ค.ศ. 1942 ซึ่งมีคำย่อมากมาย เช่น

“again” ย่อเป็น “agn”

“month” ย่อเป็น “mth”

นอกจากนี้ มีการเขียน คำว่า “because” เป็น “cos” และ “what” เป็น “wot” ในการเขียนสมัยก่อน คำว่า “cos” ปรากฏใน ปี ค.ศ. 1828 ส่วนคำว่า “wot” ปรากฏใน ปี ค.ศ. 1829 ซึ่งคำเหล่านี้ได้บรรจุในพจนานุกรมภาษาอังกฤษของออกฟอร์ด (Oxford English Dictionary) ดังนั้น การใช้คำไม่ตรงตามมาตรฐานจึงไม่ได้เป็นเรื่องแปลกในการใช้ภาษาในปัจจุบันที่มีเทคโนโลยีเกิดขึ้นมากมาย การใช้ภาษาจึงมีความหลากหลายเกิดขึ้นตามไปด้วย

การสื่อสารออนไลน์กับเพศ

แฮริง (Herring. 1996: 103-105; Herring. 2001: 614-615) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์และรูปแบบภาษาที่ใช้ของเพศหญิงและเพศชายในการสื่อสารที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน (synchronous mode) (ดูตาราง 1) เช่น การสนทนาในห้องสนทนา และการสื่อสารที่มีได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน (asynchronous mode) (ดูตาราง 2) เช่น เว็บบอร์ด ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น แฮริงพบว่าเพศชายมีความสุภาพแตกต่างจากเพศหญิง กล่าวคือ ในการสื่อสารออนไลน์เพศหญิงให้ความสำคัญกับ

ความรู้สึก ความสัมพันธ์ ความสนิทสนม ตรงข้ามกับเพศชายที่ไม่สนใจผู้อื่นเมื่อเพศชายต้องการให้
ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่างๆ ความต่างในการปฏิสัมพันธ์และรูปแบบภาษาที่ใช้ระหว่างเพศหญิง
กับเพศชายมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 ความแตกต่างของการปฏิสัมพันธ์และรูปแบบภาษาที่ใช้ระหว่างเพศหญิงกับเพศชายในการ
สื่อสารที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน (Panyametheekul & Herring. 2007: 239)

เพศชาย	เพศหญิง
<ul style="list-style-type: none"> ● การปฏิสัมพันธ์ - ได้รับการโต้ตอบน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> ● การปฏิสัมพันธ์ - ได้รับการโต้ตอบมาก
<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบภาษาที่ใช้ - ใช้กริยาที่มีความรุนแรง - ใช้คำหยาบคาย รุนแรง - มีการอ้างถึงเรื่องเพศ - ชอบประเมินและตัดสิน - ใช้คำประชดประชันและดูถูก 	<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบภาษาที่ใช้ - ใช้กริยาที่เป็นกลางและใช้กริยาที่แสดงถึงความรู้สึก - ใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ ความรู้สึก - พยายามถ่ายทอดความรู้สึกของตนเองแก่ผู้อื่น - ใช้วิจารณ์ญาณและสนับสนุน

ตาราง 2 ความแตกต่างของการปฏิสัมพันธ์และรูปแบบภาษาที่ใช้ระหว่างเพศหญิงกับเพศชายในการ
สื่อสารที่มีได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน (Panyametheekul & Herring. 2007: 238)

เพศชาย	เพศหญิง
<ul style="list-style-type: none"> ● การปฏิสัมพันธ์ - ส่งข้อความที่ยาว - ส่งข้อความบ่อย - ได้รับการโต้ตอบมาก 	<ul style="list-style-type: none"> ● การปฏิสัมพันธ์ - ส่งข้อความที่สั้น - ไม่ค่อยส่งข้อความ - ได้รับการโต้ตอบน้อย
<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบภาษาที่ใช้ - ใช้คำที่แข็งหรือเป็นคำที่บอกถึงความแน่นอน 	<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบภาษาที่ใช้ - ใช้คำที่มีน้ำหนักเบา

เพศชาย	เพศหญิง
<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำที่แสดงถึงข้อเท็จจริง - การใช้คำสรรพนามที่ไม่รวมสรรพนามบุรุษที่ 1 - ชอบแสดงความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น - มีความสุภาพน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำที่แสดงถึงความรู้สึกและประสบการณ์ - การใช้คำสรรพนามที่รวมสรรพนามบุรุษที่ 1 - ชอบแสดงความคิดเห็นด้วยการสนับสนุนและเห็นด้วยกับผู้อื่น - มีความสุภาพมาก

ตาราง 1 และตาราง 2 แสดงให้เห็นความแตกต่างของการปฏิสัมพันธ์และรูปแบบภาษาระหว่างเพศหญิงกับเพศชายในการสื่อสารออนไลน์ ดังนี้ การสื่อสารที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน เพศชายจะได้รับการโต้ตอบน้อย แต่เพศหญิงจะได้รับการโต้ตอบมาก ส่วนรูปแบบภาษาที่ใช้เพศชายใช้กริยาที่มีความรุนแรง เช่น “kill” ใช้คำหยาบคาย รุนแรง อ้างอิงถึงเรื่องเพศ ชอบพูดประชดประชันและตัดสินผู้อื่น ใช้คำประชดประชันและดูถูก ส่วนเพศหญิงมักใช้กริยาที่เป็นกลางและใช้กริยาที่แสดงถึงความรู้สึก เช่น “hug” “whuggles” ใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ ความรู้สึก เพศหญิงเป็นเพศที่พยายามถ่ายทอดความรู้สึกของตนเองแก่ผู้อื่น และใช้วิจารณ์ญาณ สนับสนุนผู้อื่น ซึ่งแตกต่างจากเพศชาย

ส่วนการสื่อสารที่มีได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน เพศชายส่งข้อความแสดงความคิดเห็นที่ยาวและส่งบ่อย จึงทำให้ได้รับการโต้ตอบมาก เพศหญิงส่งข้อความความคิดเห็นที่สั้น ไม่ค่อยส่งข้อความบ่อย จึงทำให้ได้รับการโต้ตอบน้อย ส่วนรูปแบบภาษาที่ใช้ เพศชายใช้คำที่แข็งหรือเป็นคำที่บอกถึงความแน่นอน เช่น คำว่า “certainly” “definitely” “obviously” “never” “by no means” ใช้คำที่แสดงถึงข้อเท็จจริง เช่น พูดว่า “it is obvious/clear/a fact that ...” เพศชายมักใช้สรรพนามที่ไม่รวมสรรพนามบุรุษที่ 1 เพศชายชอบแสดงความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น และมีความสุภาพน้อย เพศหญิงใช้คำที่มีน้ำหนักเบา เช่น คำว่า “perhaps” “may” “might” “seem” “sort of” “rather” “somewhat” “a bit” ใช้คำที่แสดงถึงความรู้สึกและประสบการณ์ เช่น พูดว่า “I feel that...” “I am intrigued by...” เพศหญิงมักใช้สรรพนามที่รวมสรรพนามบุรุษที่ 1 เพื่อแสดงความเป็นมิตรภาพ เป็นกลุ่มเดียวกัน เพศหญิงชอบแสดงความคิดเห็นด้วยการสนับสนุนและเห็นด้วยกับผู้อื่น ซึ่งแตกต่างจากเพศชาย

ผลการศึกษาจากแบบสำรวจ

จากการสำรวจผู้บอกภาษาจำนวน 90 คน โดยให้ผู้บอกภาษาเขียนคำไม่ตรงตามมาตรฐานที่ใช้คนละ 20 คำ สามารถเรียงลำดับเป็น 50 คำแรกที่มีความถี่ของการใช้สูงสุด โดยพบว่า 5 คำแรกที่คนนิยมใช้ในการสื่อสารออนไลน์มากที่สุด คือ 1) คำว่า “เดี๋ยว” มีการใช้ไม่ตรงมาตรฐานมากที่สุด เป็น “เดัว” “เดัว” “เดี๋ยว” “เดะ” จำนวน 38 ครั้ง (ร้อยละ 42.22) รองลงมา 2) คำว่า “เปล่า” เป็น “ป่าว” “ปะ” จำนวน 32 ครั้ง (ร้อยละ 35.56) 3) คำว่า “ครับ” เป็น “ครัช” “ครับ” “ครัาบ” “ฮ้าบ” จำนวน 31 ครั้ง (ร้อยละ 34.44) 4) คำว่า “ก็” เป็น “กั” “ก้อ” และ 5) คำว่า “อะไร” เป็น “ไร” “อะราย” “ร้ย” “อัลไล” “ไย” โดยคำที่ได้ในอันดับถัดไปมีรายละเอียด ดังตาราง 3

ตาราง 3 คำไม่ตรงมาตรฐานที่มีการเลือกใช้มากที่สุด 50 คำแรก

อันดับที่	คำมาตรฐาน	คำไม่ตรงตามมาตรฐาน	จำนวนคนที่ใช้	
			จำนวนคน	ร้อยละ
1	เดี๋ยว	“เดัว” “เดัว” “เดี๋ยว” “เดะ”	38	42.22
2	เปล่า	“ป่าว” “ปะ”	32	35.56
3	ครับ	“ครัช” “ครับ” “ครัาบ” “ฮ้าบ”	31	34.44
4	ก็	“กั” “ก้อ”	29	32.22
5	อะไร	“ไร” “อะราย” “ร้ย” “อัลไล” “ไย”	27	30
6	จริง	“จิง” “จริม” “เจง”	27	30
7	ใช่	“ช่าย”	24	26.67
8	แล้ว	“ละ” “แล้วลล” “แล้วว” “แล้วะ”	23	25.56
9	ตกลง	“โอเค” “เคอ”	23	25.56
10	ใหม่	“มัย” “มะ” “มัย”	22	24.44
11	เสร็จ	“เส็จ” “เสด”	19	21.11
12	ไม่	“มะ” “ม่าย”	19	21.11
13	จ๊ะ	“จ๋า” “จ้า” “จร้า”	19	21.11

อันดับที่	คำมาตรฐาน	คำไม่ตรงตามมาตรฐาน	จำนวนคนที่ใช้	
			จำนวนคน	ร้อยละ
14	อยู่	“ยุ” “อยุ”	17	18.89
15	เลย	“เบย”	17	18.89
16	ไซ้ไหม	“ชะมะ” “ชี้ะ” “ไซ้ปะ”	16	17.78
17	คะ	“คร้า” “ค่า” “ค้ำ” “คร่า”	16	17.78
18	ตัวเอง	“ตะเอง” “เตง”	16	17.78
19	เป็น	“เปิน” “เปิ่น”	15	16.67
20	น่ารัก	“ตั๊ดล้าค” “น่ารัก” “น่า ร็อก” “น่ายก”	12	13.33
21	สวัสดิ์	“หวัดดี” “ดี”	11	12.22
22	หรือ	“หรือ” “เรอะ”	10	11.11
23	ขอโทษ	“ขอท่ด” “โทษ” “โทด”	10	11.11
24	พุงนี้	“พน.” “พุงนี้” “พุงนี้”	10	11.11
25	เธอ	“เทอ”	10	11.11
26	กับ	“กะ”	9	10
27	นะ	“น้ำ” “น้ำ” “หนะ”	8	8.89
28	ฉัน	“ฉัน” “ฉัน”	8	8.89
29	สุดยอด	“สวดยวด” “เทพ”	8	8.89
30	เขา	“เค้า”	8	8.89
31	มาก	“มาก” “ม๊วก”	7	7.78
32	นิดหน่อย	“จิบๆ” “นิส” “นิดหน่อย” “นิดโหน่ย”	7	7.78
33	เย็น	“เยน”	7	7.78
34	โทรศัพท์	“โทลั๊บ”	7	7.78
35	หรือ	“รี้” “หระ”	6	6.67
36	อาจารย์	“จาร์”	6	6.67
37	เห็น	เหน	6	6.67
38	ไม่รู้	“มะรุ”	6	6.67
39	ขอบคุณ	“แต๊งกิว” “ขอบคุณ”	6	6.67

อันดับที่	คำมาตรฐาน	คำไม่ตรงตามมาตรฐาน	จำนวนคนที่ใช้	
			จำนวนคน	ร้อยละ
40	กรรม	“กำ”	6	6.67
41	ใคร	“คราย” “คัย”	6	6.67
42	ไหน	“หนาย”	6	6.67
43	กู	“กู”	5	5.56
44	ทำไม	“ไม” “ทะมะะ” “ทำมัย”	5	5.56
45	คิดถึง	“คถ” “คิดถุง”	5	5.56
46	สบาย	“บาย”	5	5.56
47	จำคาญ	“ลำคาน” “ลำไย” “น้าม คาน”	5	5.56
48	เพื่อน	“เฟ็ล”	5	5.56
49	คุณ	“คูน”	4	4.44
50	อย่างไร	“อย่างไง”	3	3.33

ตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคำไม่ตรงตามมาตรฐานเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในระดับเสียงและการเปลี่ยนแปลงในระดับคำ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การเปลี่ยนแปลงในระดับเสียง ได้แก่

1. การตัด-เปลี่ยนเสียงพยัญชนะหรือสระ ซึ่งเป็นการตัดเสียงพยัญชนะท้ายของคำหรือพยางค์ และการตัดเสียงวรรณยุกต์ เช่น

1.1 การตัดเสียงพยัญชนะ ร ในคำว่า “จริง” เป็น “จิง” คำว่า “เสร็จ” เป็น “เส็จ”

1.2 การตัดเสียงสระ เช่น การตัดสระ เอีย ในคำว่า “เดียว” เป็น “เดัว การตัดไม้ไต่คู้ (็) ในคำว่า “เห็น” เป็น “เหน” คำว่า เย็น เป็น “เยน” คำว่า “เป็น” เป็น “เปน”

1.3 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ เช่น คำว่า “อะไร” เป็น “ไย” คำว่า “น่ารัก” เป็น “น่ายัก” คือ เปลี่ยนเสียงพยัญชนะ ร เป็น เสียงพยัญชนะ ย

2. การทำให้เป็นสระเสียงสั้น คือ การทำให้สระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น เช่น คำว่า “กู” เป็น “กู” คำว่า “อยู่” เป็น “อยุ” “ยุ” คำว่า “หรือ” เป็น “รื่อ” คำว่า “เปล่า” เป็น “ป๊ะ”

3. การทำให้เป็นสระเสียงยาว คือ การทำให้สระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว เช่น คำว่า “ไหน” เป็น “หน่าย” คำว่า “ใช่” เป็น “ช่าย” คำว่า “ใคร” เป็น “คราย” คำว่า “อะไร” เป็น “อระย” ใน “ราย” คำว่า “ไม้” เป็น “ม่าย” คำว่า “คะ” เป็น “ค้ำ” “ค้ำ” “คร้ำ” “คร้า” คำว่า “นะ” เป็น “น้ำ” “น้า” คำว่า “น่ารัก” เป็น “น่ารัก” ใน “รัก” คำว่า “จ๊ะ” เป็น “จ้ำ” “จ้ำ” “จ้ำ”

4. การกร่อนเสียง คือ การทำให้เสียงพยางค์หายไปเหลือเพียงสระ อะ เช่น คำว่า “ไม่รู้” เป็น “มะรู้” ใน “มะ” คำว่า “ทำไม” เป็น “ทะมะ” คำว่า “ไหม” เป็น “มะ” คำว่า “กับ” เป็น “กะ” คำว่า “ตัวเอง” เป็น “ตะเอง” ใน “ตะ” คำว่า “ใช่ไหม” เป็น “ชะมะ”

5. การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เช่น คำว่า “เดี่ยว” เป็น “เดี่ยว” เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์จากเสียงตรีเป็นเสียงโท คำว่า “เป็น” เป็น “ป๋น” เปลี่ยนจาก ไม้ไต่คู้ (็) เป็นวรรณยุกต์เสียงโท

6. การเขียนตามรูปวรรณยุกต์ที่ใช้ในการออกเสียง เช่น คำว่า “ก็” เป็นวรรณยุกต์เสียงโท จึงเขียนเป็น “กั” “กั” เปลี่ยนจาก ไม้ไต่คู้ (็) เป็นวรรณยุกต์เสียงโทตามเสียงที่ออกจริงของคำ และคำว่า “คะ” เป็น “ค้ำ” ซึ่งคำว่า “คะ” เสียงที่ปรากฏเป็นเสียงเอก แต่การออกเสียงจริงเป็นเสียงตรี

7. การตัด-เปลี่ยนเสียงพยัญชนะควบกล้ำ คือ

7.1 การตัดเสียงพยัญชนะที่ 2 ในเสียงควบกล้ำ เช่น คำว่า “เปล่า” เป็น “ป่าว”

7.2 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะควบกล้ำจาก “คร” เป็น “ฮ” ในคำว่า “ครับ” เป็น “ฮับ”

8. การเขียนตามการอ่านออกเสียง เช่น คำว่า “ใคร” เป็น “คัย” คำว่า “ทำไม” เป็น “ทำไม้ย” ใน “มัย” คำว่า “อะไร” เป็น “อระย” ใน “รัย” คำว่า “เสร็จ” เป็น “เสด”

9. การแทนที่เสียงพยัญชนะท้าย เช่น คำว่า “ครับ” เป็น “ครัช” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนฐานกรณ์ในการออกเสียงจากเสียงพยัญชนะท้าย เสียงกัก “บ” เป็นเสียงเสียดแทรก “ช”

การเปลี่ยนแปลงในระดับคำ ได้แก่

1. การทำให้เป็นอักษรย่อ เช่น คำว่า “พุ่มนี้” เป็น “พน” คำว่า “คิดถึง” เป็น “คต”

2. การเปลี่ยนเป็นคำภาษาอังกฤษ คือ การเปลี่ยนจากคำภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า “ตกลง” เป็น “โอเค” คำว่า “ขอบคุณ” เป็น “แต๊งกิ้ว”

3. การใช้คำสแลง เช่น คำว่า “ราคาญ” เป็น “ล้ำไย” คำว่า “สุดยอด” เป็น “เทพ” คำว่า “นิดหน่อย” เป็น “จึ๊บๆ”

4. การตัดคำให้สั้น เช่น คำว่า “อะไร” เป็น “ไร” คำว่า “อาจารย์” เป็น “จารย์”

นอกจากนี้ จากข้อมูลพบการเปลี่ยนแปลงหลายประเภทรวมกัน เช่น

คำว่า “เดี่ยว” เป็น “दैว” เกิดจากการตัดสระ เอีย และเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์จากเสียงตรีเป็นเสียงโท

คำว่า “เปล่า” เป็น “ป่าว” เกิดจากการตัดเสียงพยัญชนะควบกล้ำ และการทำให้เป็นสระเสียงยาว

คำว่า “คะ” เป็น “ค้ำ” คำว่า “นะ” เป็น “น้ำ” เกิดจากการทำให้เป็นสระเสียงยาว และการเขียนตามรูปวรรณยุกต์ที่ใช้ในการออกเสียง

คำว่า “อะไร” เป็น “ไย” เกิดจากการตัดคำให้สั้น และการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ

คำว่า “ครับ” เป็น “ฮ้าบ” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะควบกล้ำ การทำให้เป็นสระเสียงยาว และการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์

จากการข้อมูลเห็นได้ว่าคำไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับเสียงและระดับคำ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ 1 ประเภท ไปจนถึง 3 ประเภท และการเปลี่ยนแปลงที่พบมาก คือ การเปลี่ยนแปลงทางเสียงในการกร่อนเสียงและการทำให้เป็นสระเสียงยาว ซึ่งการเขียนดังกล่าวเป็นการเขียนที่ทำให้คำดูทันสมัย มีความเป็นกันเองสูง เนื่องจากพบการใช้คำที่เป็นทางการน้อยมาก

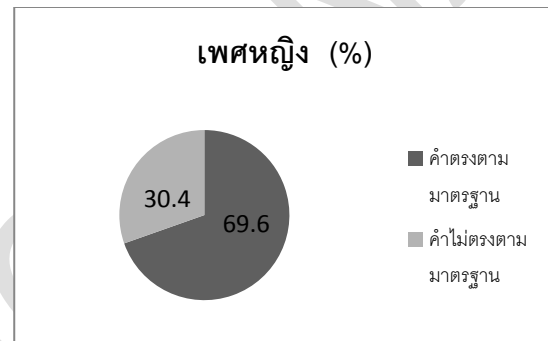
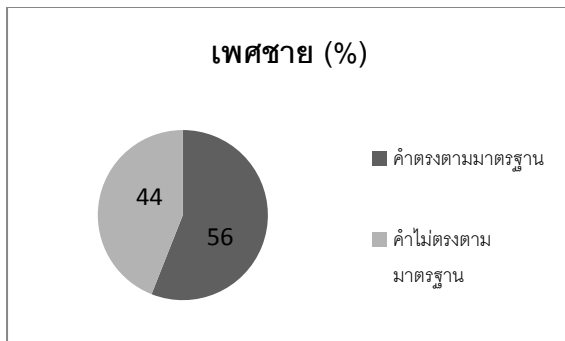
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้ข้อมูลคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานแล้ว ผู้วิจัยนำคำที่ได้ 50 คำ ไปทำเป็นแบบสอบถามถามผู้บอกภาษาจำนวน 60 คน เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและอายุของผู้ใช้ภาษา กับการใช้คำไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์

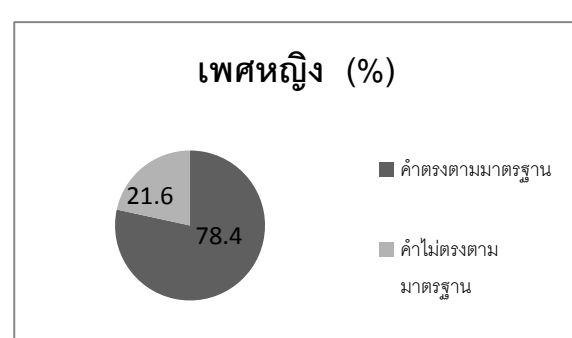
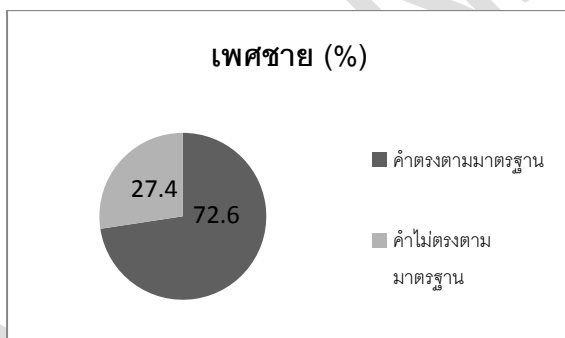
ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคนส่วนมากใช้คำที่ตรงตามมาตรฐานมากกว่าคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานในทุกช่วงอายุ และเพศหญิงใช้คำตรงตามมาตรฐานมากกว่าเพศชายในทุกช่วงอายุ รายละเอียดดังนี้

ตาราง 4 การใช้ค่าตรงตามมาตรฐานกับค่าไม่ตรงตามมาตรฐานระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย ใน 3 ช่วงอายุ

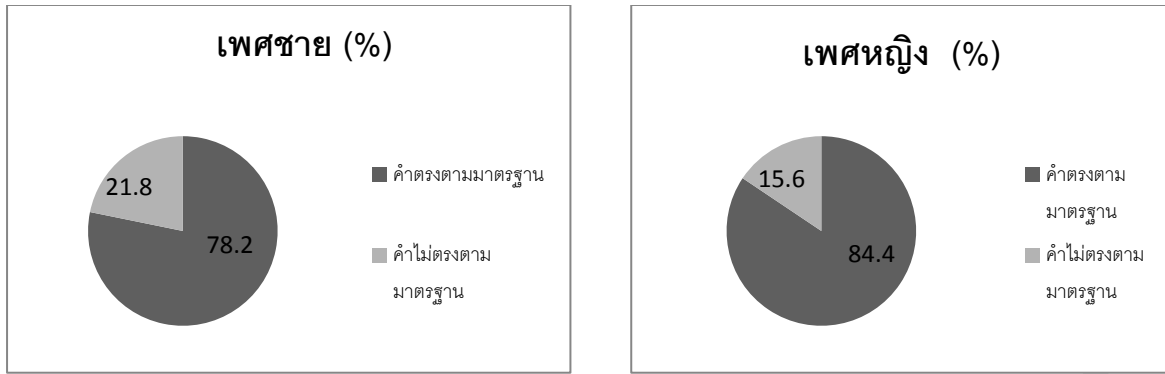
ช่วงอายุ	16-25 ปี		26-35 ปี		36-45 ปี	
	ชาย (%)	หญิง (%)	ชาย (%)	หญิง (%)	ชาย (%)	หญิง (%)
ค่าตรงตามมาตรฐาน	56	69.60	72.60	78.40	78.20	84.40
ค่าไม่ตรงตามมาตรฐาน	44	30.40	27.40	21.60	21.80	15.60
รวม	100	100	100	100	100	100

ภาพประกอบ 1 การใช้ค่าตรงตามมาตรฐานกับค่าไม่ตรงตามมาตรฐานระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย ช่วงอายุ 16-25 ปี

ภาพประกอบ 2 การใช้ค่าตรงตามมาตรฐานกับค่าไม่ตรงตามมาตรฐานระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย ช่วงอายุ 26-35 ปี

ภาพประกอบ 3 การใช้ค่าตรงตามมาตรฐานกับค่าไม่ตรงตามมาตรฐานระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย ช่วงอายุ 36-45 ปี

จากตาราง 4 และภาพประกอบ 1-3 พบว่าเพศชายช่วงอายุ 16-25 ปี เป็นช่วงอายุที่ใช้ค่าไม่ตรงตามมาตรฐานมากที่สุด คือ ร้อยละ 44 ส่วนเพศหญิงช่วงอายุ 16-25 ปี เป็นช่วงอายุที่ใช้ค่าไม่ตรงตามมาตรฐาน ร้อยละ 30.4 ซึ่งน้อยกว่าเพศชาย

ช่วงอายุ 26-35 ปี และช่วงอายุ 36-45 ปี เพศชายใช้ค่าไม่ตรงตามมาตรฐานมากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีค่าความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิง คือ ร้อยละ 5.8 (ระหว่างร้อยละ 27.4 กับร้อยละ 21.6) ร้อยละ 6.2 (ระหว่างร้อยละ 21.8 กับร้อยละ 15.6) ตามลำดับ ซึ่งเป็นความต่างเพียงเล็กน้อย เห็นได้ว่าช่วงอายุ 26-35 ปี และช่วงอายุ 36-45 ปี เพศชายและเพศหญิงมีจำนวนร้อยละการใช้ค่าไม่ตรงตามมาตรฐานใกล้เคียงกัน ซึ่งแตกต่างจากช่วงอายุ 16-25 ปี เพศชายใช้ค่าไม่ตรงตามมาตรฐานมากกว่าเพศหญิง มากถึงร้อยละ 13.6

ส่วนการใช้ค่าตรงตามมาตรฐาน ช่วงอายุตั้งแต่ 26-45 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิงใช้ค่าที่ตรงตามมาตรฐานมากกว่าช่วงอายุ 16-25 ปี กล่าวคือ ช่วงอายุ 16-25 ปี ช่วงอายุ 26-35 ปี และช่วงอายุ 36-45 ปี มีจำนวนร้อยละของการใช้ค่าไม่ตรงตามมาตรฐานของเพศชายลดลง คือ ร้อยละ 44 ร้อยละ 27.40 ร้อยละ 21.80 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิง คือ ร้อยละ 30.40 ร้อยละ 21.60 ร้อยละ 15.60 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าเมื่ออายุมากขึ้น ช่วงอายุตั้งแต่ 26-45 มีแนวโน้มที่ใช้ค่าตรงตามมาตรฐานมากกว่าคนในช่วงอายุ 16-25 ปี

สรุปและอภิปรายผล

จากการใช้แบบสอบถามพบว่าคนส่วนมากใช้คำตรงตามมาตรฐานมากกว่าคำไม่ตรงตามมาตรฐานในทุกช่วงอายุ ช่วงอายุ 16-25 ปี เป็นช่วงที่กำลังศึกษา ผู้บอกภาษาเป็นนักศึกษาจึงมีการใช้คำไม่ตรงตามมาตรฐานมากกว่าช่วงอายุอื่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ที่พบว่าช่วงอายุตั้งแต่ 26-45 มีแนวโน้มที่ใช้คำตรงตามมาตรฐานมากขึ้น นอกจากนี้ พบว่าเพศหญิงใช้คำตรงตามมาตรฐานมากกว่าเพศชายในทุกช่วงอายุ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาไม่พบงานวิจัยใดที่ให้ผลสนับสนุนหรือขัดแย้งกับงานวิจัยนี้โดยตรง พบการศึกษาของเลคอฟ (Lakoff, 1975: 62) ที่กล่าวว่าเพศหญิงมักใช้คำอ่อนหวาน หลีกเลี่ยงการใช้คำหยาบ ใช้คำที่ถูกต้อง และงานวิจัยของศิริพร ปัญญาเมธิกุลและแฮริง (Panyametheekul & Herring, 2007: 239) ที่พบว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ใช้วิจารณ์ญาณในการพูด ชอบสนับสนุนความคิดของผู้อื่น ซึ่งแตกต่างจากเพศชาย นี่อาจเป็นเหตุผลที่เชื่อมโยงให้เห็นว่าเพศหญิงจึงเลือกใช้คำตรงตามมาตรฐานมากกว่าเพศชาย

อย่างไรก็ดี จากงานวิจัยพบว่าปริมาณการใช้คำที่ตรงตามมาตรฐานและไม่ตรงตามมาตรฐานของเพศชายในช่วงอายุ 16-25 ปี มีค่าใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 56 และร้อยละ 44 ตามลำดับ สามารถกล่าวได้ว่าเพศชายใช้คำทั้ง 2 แบบในจำนวนใกล้เคียงกันในช่วงอายุ 16-25 ปี ซึ่งแตกต่างจากเพศหญิงในช่วงอายุ 16-25 ปี ที่ใช้คำตรงตามมาตรฐานมากกว่าคำไม่ตรงตามมาตรฐานเป็นจำนวนมาก คือ ร้อยละ 69.9 และร้อยละ 30.4 ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่าเมื่อเพศชายและเพศหญิงมีอายุมากขึ้นตั้งแต่ช่วงอายุ 26-45 ปี มีแนวโน้มของการใช้คำไม่ตรงตามมาตรฐานลดน้อยลงจากช่วงอายุ 16-25 ปี สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บอกภาษาพบว่าผู้บอกภาษาเพศหญิงช่วงอายุ 36-45 ปี กล่าวว่ารู้สึกอายและไม่กล้าใช้คำไม่ตรงตามมาตรฐาน เพราะหน้าที่การงานและอายุที่มากขึ้นจึงจำเป็นต้องใช้คำที่ถูกต้อง เป็นทางการมากขึ้น ซึ่งคล้ายกับผู้บอกภาษาเพศชายช่วงอายุ 36-45 ปี ที่เห็นว่าควรใช้คำที่ถูกต้องในการสื่อสารกับผู้อื่น ซึ่งเชื่อมโยงกับหน้าที่การงานและอายุที่มากขึ้นเช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

ศิริพร ปัญญาเมธีกุล. (2558). *ภาษาและอินเทอร์เน็ต*. กรุงเทพฯ: พรินท์ คอร์เนอร์

Crystal, David. (2001). *Language and the Internet*. Cambridge: Cambridge University Press.

Herring, S. C. (1996). Two variants of an electronic message schema. *Computer-Mediated Communication: Linguistic, Social and Cross-Cultural Perspectives*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.

Herring, Susan C. (1999). Interactional coherence in CMC. *Journal of Computer-Mediated Communication* 4(4) [Online]. Retrieved from: <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1083-6101.1999.tb00106.x/full>

Herring, Susan C. (2001). Computer-mediated discourse. *The Handbook of Discourse Analysis*. Cambridge, MA: Blackwell Publishers.

Lakoff, Robin. (1975). *Language and Women's Place*. New York: Harper and Row.

Werry, Christopher C. (1996). Linguistic and interactional features of internet relay chat. *Computer-Mediated Communication: Linguistic, Social and Cross-Cultural Perspectives*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.

Panyametheekul, Siriporn, & Herring, S. C. (2007). Gender and turn allocation in a Thai chat room. *The Multilingual Internet: Language, Culture, and Communication*. Oxford: Oxford University Press.

Tannen, Deborah. (1996). *Gender and Discourse*. New York: Oxford University Press.

ภาคผนวก

แบบสำรวจค่าไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์

แบบสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจค่าไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์ โดยในแบบสำรวจแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เพศ หญิง ชาย อายุ 16-25 ปี 26-35 ปี 36-45 ปี

ส่วนที่ 2 ค่าที่ไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์

ขอให้ท่านเขียนค่าที่ไม่ตรงตามมาตรฐานหรือไม่เป็นไปตามที่พจนานุกรมกำหนดที่ท่านใช้บ่อยที่สุด จำนวน 20 คำ

ลำดับที่	ค่าที่ไม่ตรงมาตรฐาน	ค่าที่ตรงมาตรฐาน
ตัวอย่าง	จิมิ	ไซ้
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		
14		
15		
16		
17		
18		
19		
20		

แบบสอบถามการใช้คำไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามการใช้คำไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์ โดยในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เพศ หญิง ชาย อายุ 16-25 ปี 26-35 ปี 36-45 ปี

ส่วนที่ 2 การใช้คำไม่ตรงตามมาตรฐานในการสื่อสารออนไลน์

ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ท่านคิดว่าท่านใช้คำเหล่านั้นเป็นประจำ

1. ☐ เสรีจ	☐ เส็จ เสด	26. ☐ จ๊ะ	☐ จ้า จ๊า จร้า
2. ☐ ไม่	☐ มะ ม่าย	27. ☐ อยู่	☐ ยู อยู่
3. ☐ เลย	☐ เบย	28. ☐ ครับ	☐ ครับ ครัซ คร๊าบ ฮ๊าบ
4. ☐ ค่ะ	☐ คร้า ค่า ค้า คร่า	29. ☐ ไช้ใหม่	☐ ซะมะ ซ๊ะ ไช้ปะ
5. ☐ ไช้	☐ ซ้าย	30. ☐ ใหม่	☐ มัย มะ มัย
6. ☐ ตัวเอง	☐ ตะเอง เตะ	31. ☐ น่ารัก	☐ ตั้ลล้าค น่ารัก น่ารัก น่ายัก
6. ☐ เปล่า	☐ ป่าว ป๊ะ	32. ☐ เดี่ยว	☐ เด๋ว เด๋ว เดี่ยว เตะ
8. ☐ เป็น	☐ เปน เป้น	33. ☐ สวิสดี	☐ หวัดดี ดี
9. ☐ เธอ	☐ เทอ	34. ☐ ฟรุ้งนี้	☐ ฟน ฟุ้งนี้ ฟุ้งนี้
10. ☐ กับ	☐ กะ	35. ☐ แล้ว	☐ ละ แล้ลล แล้ว แระ
11. ☐ ก็	☐ กั ก้อ	36. ☐ ฉั้น	☐ ชั้น ฉ้าน
12. ☐ ตกลง	☐ โยเค เคร	37. ☐ สุดยอด	☐ สวดยวด เทพ
13. ☐ เหวอ	☐ หรือ เระอะ	38. ☐ เย็น	☐ เยน
14. ☐ ขอโทษ	☐ ขอท้อ โทส โทด	39. ☐ โทรศัพท์	☐ โทสับ
15. ☐ นะ	☐ น้า น้ำ หนะ	40. ☐ อะไร	☐ ไร อะระวาย รัย อัลไล ไย
16. ☐ จริง	☐ จิง จริม เจง	41. ☐ หรือ	☐ รี้ หรา
17. ☐ เขา	☐ เค้า	42. ☐ นิดหน่อย	☐ จั๊บๆ นิส นิดหน่อย นิดโหน่ย
18. ☐ มาก	☐ มาก มวีาก	43. ☐ อาจารย์	☐ จาร
19. ☐ กรรม	☐ กำ	44. ☐ ใคร	☐ คราย คัย
20. ☐ ไหน	☐ หนาย	45. ☐ ขอขอบคุณ	☐ แต่งัก๊ว ขอขอบคุณ
21. ☐ กู	☐ กุ	46. ☐ ทำไม	☐ ไม ทะมะ ทำมัย
22. ☐ เห็น	☐ เหน	47. ☐ ไม่รู้	☐ มะรุ
23. ☐ สบาย	☐ บาย	48. ☐ ร้าคาญ	☐ ล้าคาน ล้าโย น้ามคาน
24. ☐ คิดถึง	☐ คถ	49. ☐ เพื่อน	☐ เฟิ้ล
25. ☐ คุณ	☐ คุณ	50. ☐ อย่งไร	☐ อย่งง